

[Aksel Larsen.]

kærlighed til en almindelig omsætningsafgift i detailledet. Det skal man så forhandle om i den nye trekant, hvis det er en trekant, og se, hvad der betaler sig bedst, hvad der giver staten flest indtægter, mest kontrol med skatteyderne og den mest smidige administration.

Jeg ved ikke, hvad der kommer ud af det, men hvad meromsen angår, vil jeg gerne se barnet, før jeg tager stilling til det. Jeg har det sådan med så mange løfter og bebudelser, også når det drejer sig om et lovforslag om kildeskat, at jeg gerne vil se det, før jeg siger, om jeg synes, det dur. Det var let med forslaget om ophævelse af sambeskatningen, det duede ikke, da vi fik det at se. Lad os se, om et meromslagsforslag, hvis det kommer, virkelig kan aflaste på andre områder. Lad os se, om det kan udarbejdes, så at administrationen er tilstrækkelig smidig, og om kontrollen bliver vandtæt, så man virkelig på den måde også får indkomstskatterne ud af de erhvervsdrivende i forhold til deres reelle indkomst. Lad os se, om det kan udarbejdes sådan, at det bliver ledsaget af de tilstrækkelige sociale kompensationer, hvilket i det væsentlige må ske via den direkte skat. Hvis det opfylder sådanne forudsætninger, tror jeg nok, at jeg vil være villig til at indgå i forhandling om det. Ja, det vil jeg naturligvis under alle omstændigheder, men så vil jeg indgå i forhandling om det i en anden stemning end ellers, men vi kan ikke udtale os om det, før vi, som jeg sagde før, har set barnet.

Det, vi har nu, er den reviderede skattebuket med bebudelse af skattebuket nr. 3, og alene dette sidste forhold gør det egentlig lidt svært at skulle tage endelig stilling til det foreliggende. Den reviderede skattebuket ligner forligsskitsen. Det er stort set det forligstilbud, statsministeren gav til venstre og de konservative, og det er noget, som stemmer til eftertanke.

Det var i de gode, gamle dage, da udvalgsmedlemmer ikke havde så travlt med at rende til dagspressen og fortælle, hvad der skete i udvalget, en skik i folketingsudvalget, at man havde lov til at fremføre, hvilke ideer man ville. Hvis det viste sig, at de ikke var gennemførlige, ikke duede, eller hvis de ikke kunne vinde tilslutning, havde

man lov til at springe fra dem og gå tilbage til sit, om jeg så må sige, principielle standpunkt. Jeg opfatter sådanne fortrolige forhandlinger som dem, der var før, derhen, at også dér måtte man fra forskellig side kunne komme med tilbud til hinanden, og blev de ikke accepteret, måtte man kunne springe fra.

Men det har regeringen altså ikke ønsket; den er blevet stående i alt væsentligt ved det tilbud, den gav venstre og de konservative i de firkantede forhandlinger. Man har givet buketten langt mere overvægt over mod de indirekte skatter, man har oven i købet føjet en ny skifting til, en forhøjelse af skatten på elektriske lamper og på sikringer. Her må jeg sige om denne skifting — og vi agter naturligvis at stemme imod den — at man skal være klar over, at der ikke er noget andet land, der har skat på elektriske lamper og sikringer. Her er vi lige så enestående, som vi er, hvad skattefradragetsretten angår. Dernæst skal man være klar over, at staten og kommunerne — kort sagt det offentlige — er storforbrugere af elektriske lamper og ikke mindst af lysstofrør. Det vil altså sige, at man vil flytte pengene fra en lomme til en anden. Når man opererer med et provenu på 20 mill. kr. om året, kan man godt skære det ned til det halve, for det bliver det reelle provenu.

Lad mig endelig gøre opmærksom på, at Sverige ikke ligger så langt herfra. Dé har man ikke lampeskat, og man kan fra Helsingør, fra København og fra mange andre danske byer, når man alligevel tager over Sundet, foruden at købe mandler, og hvad man ellers vil købe, også købe elektriske pærer at tage med herhjem. Jeg er ikke sikker på, at det gavner nationaløkonomien; og at det vil bringe provenuet af denne skatteforhøjelse ned, er så givet.

Jeg må tilføje, at noget af det mest umoralske og uforsvarlige, man har haft her i landet, var indførelsen af skat på elektriske sikringer. Det bliver naturligvis værre, når man fordobler den. Jeg tillader mig at foreslå til overvejelse — det kan nås ved tredje behandling — at man indfører en bestemmelse, der forbyder import, fremstilling og forhandling af stannioler i landet. Hvis man så også kan forhindre, at der indsmugles stannioler, og hvis man kan